

גליון מעדני אשר

יו"ל ע"י מכון מעדני אשר

גליון תשע"ז (שנה י"ז)

פרשת חיי שרה תש"פ

ה. עוד טעם על שלא הלך בעצמו, משום שהיו עסקיו עם כל אדם, זה בא ושואל בעניני אמונה וזה להתפלל עליו, וכדאיאת בגמ' ב"ב ט"ז ב' על הפסוק "וה' ברוך את אברהם בכל" שמרגליות היתה תלויה בצוארו של אברהם אבינו וכל הרואה אותו מתרפא דהכונה הוא תפלתו וברכתו, וכיוצא בזה היו הרבה ענינים מוטלים עליו, ומשום זה לא היה יכול לצאת ממקומו, והנה הודיע הכתוב ג"כ בזה צדקת אברהם לפני הענין, ללמדנו שהיו הכל באין לפניו ודאג לטובת רבים, לכן היה מוכרח להעמיס לקיחת אשה לבנו על עבדו, כך תירץ בהעמק דבר נצ"ב.

ו. לכן לא הלך אברהם אבינו ע"ה בעצמו, כי לשידוך נצרך שדכן, ובוהו השידוך היה אליעזר שדכן, והשכר שדכנות שלו היה שיצא מכלל ארור לכלל ברוך ע"ז במדרש ס' ט', כך תירץ השפת אמת כך אמר בשמו בנו האמרי אמת מובא בלקוטי יהודה בפרשתו. והוסיף על זה האמרי אמת בדרך צחות: דהעולם אומרים ששדכן צריך לפעמים לדבר שקרים, ולפיכך לא היה יכול אברהם אבינו ע"ה להיות בעצמו השדכן והוכרח לשלוח את אליעזר.

מדוע לא הלך אברהם בעצמו לחפש שידוך לבנו יצחק רק שלח את אליעזר עבד אברהם?

בפרשתו כ"ד א' ואברהם זקן בא בימים ויהוה ברוך את אברהם בכל, ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו וגו' לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבן כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק.

יש להקשות: מדוע אברהם בעצמו לא הלך לחפש שידוך לבנו יצחק, ושלח רק שלוחים, כך מקשה החזקוני בפרשתו השבוע, וכן האלשיך הקדוש, וכן בלקוטי יהודה בשם השפת אמת והאמרי אמת, וכן בעמק דבר.

איכא כמה תרוצים:

- א. לכן הקדים התורה ואברהם זקן בא בימים, כי בא הכתוב לתת טעם למה עשה אברהם שליחות כזה על ידי עבדו ולא על ידי עצמו, ולא חש פן ימאנו על הסתר פניו, או על מוסרם בתולה יפה עד מאד לעבד בדרכים ומדברות, ואף אם נאמן יהיה, יחושו אל הכבוד לתת את בתם ולשלחה על יד עבד איש אם לא שיבואו לכבודה כראוי אל בת גדולים כמוה, לזה אמר "ואברהם זקן" כלומר ולא יוכל לצאת אל ארץ מרחקים, ולא חשש פן ימאנו כאשר לא יראו פניו, כי ה' ברוך את אברהם בכל עניניו, ויצליחהו ולא יחטיא כי הוא ובית דינו נמנו לברכו, וזהו אומרנו וה' כנודע, וגם לא חש מפני החשד או מפני הכבוד כי הוא אמר אל עבדו, שישתדל בכל מאמציו כח בודאי מלב ומנפש, ועל ענין החשד הנה היה זקן עבדו כי נתגדל אצלו מקטנותו וידע טוב מדותיו, ומה גם למה שאמרו ז"ל בראשית רבה נ"ט י"ב שהיה זיו אקונין דומה לו, או זקן זה שקנה חכמה שודאי אין לחשדו, ולענין הכבוד אמר "המושל בכל אשר לו" ואם כן אף שהיה עבדו, שר וגדול בעולם יחשב אצל הכל, כי כל מעשה תקפו של אברהם היה על ידו, כך תירץ באלשיך הקדוש, וכן בחזקוני בקיצור.
- ב. משום הכי לא הלך אברהם אבינו בעצמו לקחת אשה לבנו יצחק, כי הקב"ה אמר לו לך מארצך וגו' לכן לא רצה לחזור עד שיתן לו הקב"ה רשות, כך תירץ האמרי אמת מובא בלקוטי יהודה בפרשתו.
- אבל בהעמק דבר דחה טעם זה: הדין רשאי לילך בעצמו לארם נהרים, אף על גב שהיה מוזהר ללכת משם, הותר לו הליכות עראי לשם.
- ג. אברהם חיפש בעלת מידות טובות ובעלת חסד ולבדוק בה היטב שהיא נוחה לבריות, וסבר שאליעזר בקי בזה יותר ממנו שמכיר היטב טבע האנשים, כך תירץ בחכמה ודעת בפרשתו גלהאון האיר רבי משה שטרנבוך שליט"א.
- ד. הקדים הכתוב להודיע לפני הענין המסופר בפרשה זו שאברהם היה זקן בא בימים, מבואר שהוא נוגע להענין, כי לולא זה לא היה מצוה לעבדו אלא הוא בעצמו היה מזדרז למצוה רבה זו ליתן אשה ליצחק, שבזה תלוי כל התכלית להוציא ממנו אומה הנבחרת שהבטיחו הקדוש ברוך הוא, אבל משום שהיה זקן בא בימים. היינו שהיה מחשב כמה ימים עוד יחיה, על כן היה חושש אולי ימות בדרך רב כזה, כך תירץ בהעמק דבר נצ"ב.

איך שלח אברהם את אליעזר לקדש רבקה ליצחק הרי אסור לקדש אשה?

יש להקשות: איך שלח את אליעזר לקדש את רבקה ליצחק הרי אסור לקדש אשה עד שיראנה, כך מקשה בפענח רזא בפרשתו, וכן בשלל דוד, וכן בשו"ת יגל יעקב אה"ע סימן י"ז בשם הגה"ק אברהם יקיר זצ"ל חתנו של מרן האמרי יוסף, וכן בחקל יצחק בפרשתו ד"ה אולי לא תאבה האשה.

איכא כמה תרוצים:

- א. לא קידשה אליעזר אלא הביא את רבקה ליצחק וראה אותה ואח"כ קידשה, כך תירץ בפענח רזא בפרשתו, וכן כתב במושב זקנים בפרשתו.
- ב. לא היה אפשר ליצחק לילך לחוץ לארץ משום דהוה עולה כמו שפירש רש"י בפרשת תולדות על פסוק אל תרד מצרימה לכן היה מותר לקדשה בלא שיראנה, כך תירץ בשלל דוד בשם המהרש"א.
- ובשלל דוד בפרשתו הקשה על זה: חדא דנראה דיצחק לא היה יודע באותו פעם כששלח את אליעזר דאסור לילך לחו"ל, דאם הוה ידע א"כ למה רצה לילך למצרים עד שאמרו לו הקדוש ברוך הוא אל תרד, ועוד הרי היתה יכולה רבקה לבא אצלו בלא קדושי, ואליעזר נתן קדושינו כמו שלמדו במסכת כלה מויברכו את רבקה כ"ד ס', והביאו התוספות בכתובות דף ז' ע"ב ד"ה שאנמר.
- ג. ע"פ מה דאיאת במדרש רבה ס' י"ג על הפסוק ויען לבן ובתואל ויאמרו מה יצא הדבר "מהיכן יצא, ר' יהושע בר נחמיה בשם ר' חנינא בר יצחק מהר המוריה יצא, ונראה דמשום הקושיא הנ"ל סבר ר' יהושע דמהר המוריה יצא, ובזה מתורץ דטעמא מאי אסור לקדש אשה עד שיראנה שמא יראה בה דבר מגונה ותתגנה, כעא דהיה ידוע להם דמהר המוריה יצא שיצחק יזווג את רבקה, א"כ לא שייך טעם הנ"ל דודאי היא תהיה ישרה בענינו, כך תירץ בשלל דוד בפרשתו.
- ד. הא דאסור לקדש אשה עד שיראנה היא דחיישינן שמא יראה ותתגנה, משא"כ יצחק ידע שלא יסתכל לעולם על רבקה אמנו כמו אביו אברהם לכן לא שייך החשש הנ"ל, כך תירץ בשו"ת יגל יעקב אה"ע סימן י"ז בשם הגה"ק אברהם יקיר זצ"ל חתנו של מרן האמרי יוסף, וביסוד זה תרצו אחרונים איך אברהם לא הסתכל אף פעם בשרה ע"ז בספר מעדני אשר פרשת לך נתת חס"ס.

הופיע!

כל הכתוב לחיים

על אור החיים הק' - בראשית שמות

יותר מ-1,000 ביאורים והערות מגדולי הדורות כולל גליונות וכת"ב המתפרסמים לראשונה. בראש הספר כ-100 עמ' על סגולת ודרך הלימוד בספיק אור החיים

נושאים מתוך הספר:

- האם מותר להמתין לשידוך אחרי גיל 20 בשביל שידוך יותר טוב?
- האם מותר להורים לדבר בניהם 'לשון הרע' על הילדים שלהם?
- האם יש ענין לקבור אשה ליד בעלה?
- האם נישואין לאה עם יעקב היה בשבת קודש?
- האם 'לעתידי לבוא' יהיה מותר לאכול גיד הנשה?
- האם 'לעתידי לבוא' יהיו ימים ארוכים יותר?

למנוחה מ-740 עמודים

להשיג ברשת חנויות 'אור החיים', 'יפה נוף' ובכל חנויות הספרים. הפצה: 02-5000969. להזמנת מרוכזות: 052-7169224

גליון זה נודב ע"י ידידיו

הרב זאב הכהן שטרן שליט"א לונדון

לרגל שמחת נשואי נכדו

הבה"ח המופלג בתור"ש

כמר חיים משה הכהן שטרן נ"י

מבחיירי ישיבת מיר

בן לבנו ידידיו

הגאון שרגא דוד יחזקאל הכהן שטרן שליט"א

רב קהילת אהל משה גלדאס גרין לונדון

ע"בג בת ידידיו הגאון חיים אהרן בלייער שליט"א

גאב"ד חוקי חיים ומחשובי המורים בירושלים

ומח"ס ושו"ת הגליון הנפלא חוקי חיים

בנו של ידידיו הנגיד הנכבד

הרב יהושע שליט"א לונדון

יהא רעוא שבזכות זכורי רבבות ירווה נחת

מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

האם יש איסור להיקבר בחלקה שקיבל בחינם בלא כסף?

בפרשת כ"ג ט' ויתן לי את מערת המכפלה וגו' בכסף מלא יתננה לי בתוככם לאחוזת קבר.

נתקשו האחרונים: מדוע לא רצה אברהם לקחת אחוזת קבר לקבורת שרה אמנו במתנה רק רצה לשלם על זה, כך מקשה בחתם סופר בפרשת ע"מ פ"ה.

ובחתם סופר בפרשת תירץ: לא רצה לזכות בתחילת נחלת ארץ ישראל בתורת מתנה שנתנה לו הקב"ה כדי שלא תהיה תחילת קנינו בארץ ישראל ע"י קבורה ולא מסמנא מילתא, אבל תחילת קנינו בה היה ע"י מלחמת בני יעקב בשכם, אבל אחוזת קבר לא רצה אלא ע"י קנין ולא יקרא עליו שם מתנה או נחלה דלא מסמנא מילתא ועל כן דקדק ויקם שדה עפרון וגו' למקנה דייקא.

ובזה מתרץ באופן נפלא: מה דקשה על הא דאיתא בגמ' סנהדרין ק"א עמוד א' דאחד מן הנסיינות שעבר אברהם אבינו שהקב"ה אמר לו קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה, בקש מקום לקבור את שרה ולא מצא, עד שקנה בארבע מאות שקל כסף, ולא הרהר על מדותיו, וקשה הא באמת רצו ליתנו לו במתנה ונהגו בו כבוד גדול וקראו לו נשיא, ולפי הנ"ל אתי שפיר דעכ"פ היה מקום להרהר כי אילו הזמין לו הקב"ה מקודם לזה נחלה אחרת בארץ ישראל שהיה אופן תחילת נחלתו שלא ע"י קבורה, היה נוטל עתה בחנם מן הדין, אך באשר היה זה תחילת נחלתו לא רצה שתהיה תחילת ירושתו אחוזת קבר והוצרך לקנותו ביוקר גדול.

והנה בשו"ת חתם סופר יורה דעה סימן של"א וכן בסימן ש"ל כתב מנהג כל תפוצות ישראל ליקח עכ"פ דבר מה בעד אחוזת קבר אפילו מעני בישראל, ואומרים על דרך מליצה את מאמר חז"ל נדה ל"ח אי אפשר לפתיחת הקבר בלי דמים, אמרתי שמנהג אבותינו תורה היא ע"פ מה דאיתא בגמ' ב"ב ק"ב ע"א נמצא צדיק קבור בקבר שאינו שלו, משמע מש"ס שיש קפידא על זה שיהי" קבור בשלו ולא במקום שאול מאחריים ע"כ נהגו ליקח אגורת כסף עכ"פ מכל בר מינן שיהיה קרקע קנוי לו ויהיה קבור בשלו.

מעדני אשר: לפי הנ"ל אתי שפיר שהיתה קפידא דוקא שיקנה השדה לפני קבורת שרה, שמצינו שמן הראוי להקבר בקבר שכבר קנוי לו, לכן נתן אברהם לעפרון הכסף לפני קבורת שרה.

ובחפץ חיים על התורה בפרשת מובא שבסערת מלחמת העולם הראשונה גלתה ישיבת ראדין גלות אחר גלות, ובהיותה בעיר סנובסק הוכתה בהילקח ראש הישיבה, חתן רבינו הגאון הצדיק רבי צבי הירש לוינסון זצ"ל והודיעו שיתנו את מובחר הקברים בבית העלמין חינם אין כסף, אבל רבינו החפץ חיים סירב בכל תוקף, ואמר לא לחינם חזרה התורה כמה פעמים על כך שאברהם אבינו קנה בכסף מלא את מערת המכפילה, אלא כדי להורנתו, שאת חלקת הקבר יש לרכוש בכסף.

ובשו"ת תשובות והנהגות כרך א' סימן תשי"ג נשאל האם אם יש לקנות מקום הקבר בקנין כדון ואם מספיק ברשות לבד מחברא קדישא, ומביא את דברי החתם סופר הנ"ל כתב שצריך לקנות מקום הקבורה שיהיה שלו וכמבואר בגמ' ב"ב ק"ב א' דגנאי הוא לצדיק להיות קבור בקבר שאינו שלו ע"ש, ויש ע"פ סוד בזה גם תיקון נפלא שבשלו ממש מונעים לפעמים רוחות רעות וכדומה ליכנס להזיקו, ועיין משנה למלך פרק י"א דשמיטה ויובל ה"א שאפילו נקבר ברשות, גנאי הוא רק צריך שתהא שלו ממש בקנין גמור לעולם, ולפי זה אם לא קנה מקום מחיים בקנין כסף ושטר כדון, עוד לפני הקבורה צריך שהירושים ידרשו מחברה קדישא שטר רשמי שפלוגי קנה מקום פלוני, מסויים במיצריה במחיר פלוני עבור הנפטר ושילם מקצת ונעשה בזה של הנפטר לגמרי, ויש להדר גם בקנין חליפין, וזהו טובה גדולה לנפטר וראיתי המדקדקין מקפידים מאד בכך לקנות כדון עוד לפני הקבורה, וטוב הדבר לקנות מקום כשהוא עוד חי, ולפי ששמענו זהו גם סגולה לאריכות ימים, ורק יש לזהר לקנות בקנין עם אמה על אמה סביב, ולסיים המקום שקונה במיצריה היטב ולרשום כדון תורה וכדינא דמלכותא ששייך לקונה.

האם על אדם זקן שמת אין צריכים לבכות?

בפרשת ויבא אברהם לספוד לשרה ולבנותיה.

איתא בבעל הטורים דלכן כתוב כ' זעירא משום ששרה אמנו היתה זקינה, בכה רק קצת.

ובדברי מהרי"א בפרשתו כתב בן המחבר דהנה החילוק בין פטירת איש צעיר לימים ובין פטירת איש זקן ושבע ימים מובן מאיליו כי הבכיה על איש צעיר נשגבה יען כי נקטף בדמי ימיו ועל כן כל השומע תדמענה עיניו על האבידה הלזו, משא"כ על איש זקן כשנפטר ח"ו אינם מתעוררים בבכיה כל כך השומעים, על כן מי שרוצה לעורר את העם בבכיה גם על איש זקן עליו לספר בשבחו של הנפטר ולציע לפני השומעים מעשיו ופעולותיו בחייו למען ידעו ויכירו הכל איך נאבד מעמם אבידה יקרה וזה כוונת הבעל הטורים יען ששרה זקינה היתה וממילא לא היו השומעים נתעוררו כל כך בבכיה, ועל כן למען יבינו הכל גודל האבידה היה מקדים אברהם אבינו לספוד אותה דהיינו לספר בשבחה וגודל צדקתה וזו היו מתעוררים בבכיה, כעין זה כתב הפני מבין בפרשתו.

הנה ירמיהו הנביא פרק כ"ב פסוק י' **אל תבכו למת ואל תנדו לו בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה את ארץ מולדתו.**

מקשים המפרשים: דסותר דבריו מיניה וביה, דמתחיל אל תבכו למת, ואח"כ אומר בכו בכו להולך.

ומסבירים המפרשים: דכשאדם נפטר לעת זקנתו זה לא כזה צער גדול, דהרי איתא בחז"ל ברכות י"ז ע"מ א' סוף אדם למות, ולכן כשנסתלק אדם אחר שהשלים את שנותיו אין צריכים לבכות, אבל אתה יודע מתי אתה כן צריך לבכות הרבה, כשנפטר אברך צעיר במיטב שנותיו והוא עדיין באמצע ההליכה אז אנו צריכים לבכות הרבה על האבידה הגדולה שפקד אותנו, מתוך הספד פני מאות אנשים בראשות רבני העיר בביהמ"ד הגדול מודיעין על פטירת ידידינו הגה"צ שאול מרגליות זצ"ל.

ובחפץ חיים בפרשתו מביא שהחפץ חיים היה נוהג לומר שמבחינת החשבון של החי יתן אל לבו קהלת ז' ב' הפוך הדבר שכאשר מת אדם צעיר לימים, תולים מיתתו במקרה שקרהו, מחלה או אסון, והאדם מנחם עצמו שימלט מהם, אבל כאשר נפטר אדם מזיקנה, כלו התרוצים ומבין הוא כי זה סוף כל האדם, ועל כרחו יתעורר לזכור יום המיתה ולערוך חשבון נפשו.

האם יש חיוב להתפלל שבימי הזקנה יכול ללכת לבדו?

בפרשתו כ"ד א' ואברהם זקן בא בימים וה' ברח את אברהם בכל.

הנה איתא במדרש תנחומא פרשת מקץ סימן י' על הפסוק תהילים ל"ב ו' על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, אמר ר' אבא, לעת מצוא "אלו ימי הזיקנה" שצריך אדם להתפלל על ימי זקנתו, שיהיו עיניו רואות ופיו אוכל ורגליו מהלכות, שבזמן שהאדם מזקין הכל מסתלק ממנו.

וברבינו יהודה בר יקר, רבו של הרמב"ן בפירוש התפלות והברכות עמוד נ"ב ונ"ז כתב שבתפילה יש לומר "ועל זקני עמך בית ישראל" להתפלל על הזקנים בימים, ע"פ המדרש הנ"ל.

ישמח לב מבקשי ה'

הופיע הספר הנפלא

דעת ישראל

פסקי הלכות יור"ד חלק ב'

מאת הגאון רבי ישראל שורץ שליט"א

רב קהילת צאנז ביתר ודומ"צ אוצר הפוסקים, שערי הוראה, גוש שמונים,

וראש כולל דברי חיים מרבני מערכת מעדני אשר

מסודר באופן נפלא

עם הסכמות גדולי הדור זצ"ל ושליט"א

אפשר להשיגו בכל חנויות הספרים

מערכת

"קול המעדנים"

ניתן לשמור שיעורי המעדני אשר בהלכה ואגדה שנאמרו בקהלות הקודש בארץ ובחו"ל

במספר 079-5702714

וכן קול הלשון ישיר 073-2951280

**מדוע כשמתפללים על זיווג צריך להתפלל שלא יהא שטף מים רבים בבית?
בפרשתן כ"ד ס"ג ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב.**

הנה בכל יקר בפרשתן כתב דבר נפלא: הדנה חז"ל ברכות כ"ו ב' למדו מאן שיצחק תיקן תפילת מנחה שהוא לפנות ערב סמוך להערב שמש, ומאן סמך למה שאמרו חז"ל שם ו' ב' לעולם יזהר אדם בתפילת המנחה שכן אליהו לא נענה כי אם בתפילת המנחה, ואף על פי שאברהם ויעקב תיקנו גם תפילת שחרית וערבית, מכל מקום לא מצינו שנענו מיד ותיכף, אבל בתפילת מנחה מצינו שיצחק נענה מיד, כי מסתמא התפלל יצחק על הזיווג בעוד היות אליעזר בדרך, כי על זאת יתפלל כל חסיד לעת מצואו זו אשה שם ה' ומיד כאשר התפלל עליה כתיב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים, כי בשעת התפילה היה נותן עיניו למטה, ומיד אחר סיום התפילה נשא עיניו למעלה וירא כי היה נענה מיד, והנה גמלים באים נושאים את בת זוגו, ומזה למדו שיותר האדם נענה בתפילת המנחה.

וטעמו של דבר דבתפלת המנחה יותר מתקבל: לפי שמדת הדין מקטרג דוקא בלילה, ועל כן תפילת ערבית הסמוכה ללילה, וכן תפילת שחרית גם כן סמוכה ללילה שעברה, אבל מנחה רחוק משני לילות על כן אין בתפילה זו שום קטיגור.

הנה מקור הדבר שצריך להתפלל על זיווג טוב: איתא בגמ' ברכות ח' ע"מ א' על הפסוק "על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא" ואיתא בגמ' כמה שיטות מה זה עת מצא ולפי שיטה אחת זה קאי על אשה.

יש להקשות: לפי השיטה דכוונת הפסוק שצריך להתפלל על הזיווג, א"כ מה הפירוש של סוף הפסוק רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו, דלכאורה אין לזה שום פירוש, כך מקשה במהרש"א שם, וכן במעון הברכות לבעל הבני יששכר, וכן בפנים יפות בפרשת בשלה, וכן בעללות אפרים מאמר ש"ט וכן במשנה שכ"ד, וכן באוצרות דברי יציב ברכות ח' ע"מ א'.

איכא כמה תרוצים:

א. ע"פ מה דאמרין בגמ' סנהדרין ז' עמוד א' אמר רב הונא האי תיגרא, דמיא לצינורא דבידקא דמיא, כיון דרווח רווח, לכן צריך להתפלל שיהא שלום בבית ולא יהא שטף מים רבים דהיינו המחלוקת שדומה לסכר של מים דכיון שמתחיל זה מתרחב יותר ויותר, כך תירץ במעון הברכות ח' ע"מ א' לבני יששכר.

ב. פירוש הדבר על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצואו רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו "זו אשה" והיינו שיתדבק בחלקו ובגורלו מאת ה' וינצל מחטא דור המבול, והיינו דאמר לשטף מים רבים אליו לא יגיעו, ובפרט מאשת חבירו שאחז"ל קדושין י"ג א' שקשין לעולם יותר מן דור המבול, כך תירץ בפנים יפות שמות פרק ט"ו.

ג. יש ראייה שהפסוק מיירי בנשיאת אשה, לפי שנאמר תהלים ל"ב ה' ו' ואתה נשאת עון חטאתי סלה על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו, ואמרו חז"ל ירושלמי בכיורם ג' שהנושא אשה מוחלין לו כל עוונותיו, לכך נאמר "על יתפלל כל חסיד" המקדש אשה שישא הקב"ה עונו לעת מצא זו אשה, וזהו שמסיים ואומר רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו, מים ראשי תיבות ממון יופי משפחה שלא יבקש אשה בשלשה דרכים אלו, כי אם יתפלל אליך, דהיינו לשם שמים כאמור, כך תירץ בעוללות אפרים מאמר ש"ט לבעל הכלי יקר.

ד. ע"פ דברי הגה"ק רבי הלל קאלאמאי זצ"ל שפירש באופן נפלא מאמר חז"ל יבמות ס"ג ע"מ א' זכה עזורתו, לא זכה מנגדתו, ופירש הגאון הנ"ל, הדנה אם האיש הזה שמוצא עת פנוי ע"י האשה שלקח הוא מוצא את העת למעשים טובים לתורה ולעבודה או לעסוק ולסחור לפרנס אשתו ובניו ולכלכל דבריו במשפט, אז היא באמת לו לזכות ולעזר, אבל אם הוא מפנה העת היקרה הלזו לבטלה לישב בסוד משחקים ולישב במושב ליצים, אז האשה לו באמת נגד ולרעה, דאלמלא לא ה"י לו אשה אז ה"י מוטרד בצרכי עצמו וממילא ה"י משכחת עון ולא פעל עולה, אבל כעת שיש לו אשה שעושה לו כל אלה א"כ היא גופא היא לו לניגוד, על כן שפיר אמרו זכה, היינו אם הוא מזכה העת אז היא לו לעזר, אבל אם לא זכה שאינו מזכה העת אז היא לו לנגד, וזה כוונת מאמר חז"ל דיתפלל לעת מצואו זו אשה, היינו שיתפלל להשי"ת שיזמין לו זיווג הגון שתעשה רצונו וימצא לו עת פנוי, אבל יראה שרק לשטף מים רבים לא יגיעו, שיוציא העת על דברים טובים ולא על דברים רעים, והיינו לשטף מים רבים היינו לתאוות עוה"ז, שהמים מורים למים זידונים שהוא כינוי לתאוות עוה"ז, שעל זה יתפלל שלא יגיעו העת הקשה הלזו על זה רק לזכות, כך כתב במשנה שכ"ד בפרשתן.

מדור משיב כהלכה

מדור זה נודב ונערך ע"י ידידנו ר' מרדכי זיסקינד הגר שליט"א
מנהטן
משיב כהלכה שינוי ידיעת ההלכה - הלכות שבת
כל השאלות הם מפורט ומשנה ברורה

מדור על הפרשה

א [כולן שוין לטובה? והיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה. פרש"י שנכתב שני חיי שרה להודיעך שכולן שוין לטובה, וצ"ע שהרי לא היו כל חייה שוין לטובה, שהרי שנים רבות לא היה לה בן, וגם היה לה צרות מהגר וישמעאל, וצ"ב.

ב [בכל בגמט' בן. ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל, וברש"י בכל עולה גימט' בן, וצ"ע הרי זה שהיה לו בן זה מפורש בתורה בלא גמטריות, וא"כ למה צריך בכלל להשמיע זאת ברמז.

ג [בכל בת היתה לאברהם ובכל שמה. ב"ב ט"ז ע"ב, מה עלה בגורל בתו של אברהם?

ד [חידה. מי שמצא שידוך במדינה רחוקה ואין המקום מקום תורה, והאשה אינה מסכימה אלא לגור שם, האם לא יעשה השידוך, או ישעשה ומהשמים ירחמו שיצליח לעשות גם מקום תורה שם- מהיכן ניתן לפשוט דבר זה.

ה [חידה. שני אנשים חיו אותו סך שנים, מי הם? והאם יש שייכות ביניהם?

ו [חידה. הנה אליעזר היה עבד אברהם מדינה רגע נהפך להיות עבד של יצחק?

מדור ידיעת ההלכה

ז [שאלה- חזרה של סיר שהורד מהפלטה והונח על השיש. הגב' גורן הורידה בליל שבת מהפלטה את הסיר עם המרק והבשר, חלקה ממנו את המנות לבני משפחתה והניחה אותו על השיש להתקרר כדי להכניסו למקרר. לפתע נכנס שכן לביתם ושאל את הגב' גורן האם הוא ומשפחתו יוכלו להתארח אצלם מחר בסעודת שבת כי פלטת השבת שלהם חדלה מלפעול ואין להם אוכל חם למחר. הגב' גורן הסכימה. אך מאחר ובסיר החמין שלה לא היה די אוכל לשתי משפחות בקשה להחזיר את הסיר עם המרק שעמד על השיש (ועדיין היה בחום של יד סולדת) לפלטה. חיים בנה אמר שאסור לה לעשות זאת שכן לא התכוונה להחזירו וגם הניחה אותו על השיש, לעומתו טען אהרון אחיו שבשעת דחק כזו, ומאחר והתבשיל חם בחום של יד סולדת, מותר להחזיר את סיר המרק לפלטה. מה הדין?

ח [שאלה- טלטול כסף. הרב גרין נזכר בליל שבת, חורפי, גשום וסוער, שהוא השאיר בחצר ביתו על השולחן, שקית נייר ובתוכה \$ 5000, הרב גרין חושש שבגלל הגשמים והרוחות החזקות הכסף יתעופף יתפזר ויאבד. האם נתיר לרב גרין לקחת את השקית בידו ולהכניסה לביתו כדי להציל את הכסף?

ט [שאלה - סכ"ם שנפל לפח. לאחר סעודת שבת בקשה הגב' באום מבתה תמר להוריד את כלי האוכל מהשולחן. תמר הורידה את הכלים, את שאריות האוכל שבצלחות זרקה לפח ואת הכלים הניחה בכיור. בטעות נפלו לתמר סכין ומזלג לפח כך שחלקם בצבץ מהאשפה, האם מותר לגב' באום להוציא את הסכ"ם מהפח ולהניחם בכיור?

י [שאלה- הוצאת אוכל מכלי העומד על הפלטה. אוריאל בקש בסעודת ליל שבת מאמו, לקבל מנה מסיר החמין העומד על פלטת השבת ומיועד לסעודת יום השבת. האם מותר לאמו לקחת מצקת ולהוציא חמין מהסיר העומד על הפלטה? (החמין רותח ומבושל כל צורכו).

כללי השתתפות

1. כל תשובה נכונה, אפילו לשאלה אחת תזכה את השולח להיכנס להגרלה על סך 1000 ₪.
2. כל תשובה נכונה על כל שאלה, הינה זכות נוספת להשתתף בהגרלה, כך שכל מי שישלח יותר תשובות לכל השאלות מגדיל את סיכוייו בהגרלה.
3. כל חודש, בראש חודש תערך הגרלה בין כל השולחים, הזוכה ייבדקו תשובותיו, יתקבלו אך ורק תשובות מפורטות.
4. ניתן לשלוח כל שבוע את התשובות של אותו שבוע, או עד ראש חודש.
5. שימו לב חשוב מאוד: קבלת התשובות הינה אך ורק לפקס מערכת משיב כהלכה 077-5558617 או במייל meir.s1000@gmail.com נא לציין בתחילת המכתב על כמה שאלות השיבו, וכמו"כ שם מלא, כולל ישיבה. ועיר וטלפון וכמו"כ נא לציין על איזה פרשה השיבו. [לברורים ופרטים נוספים בטלפון 053-3154010 בשעות הערב בין 8:00 ל-9:00 בלבד]. השולחים בכתב יד, בפקס, להקפיד על כתב ברור וקריא שיהיה ברור לאחר משלוח הפקס. כתב לא ברור לא יכנס להגרלה. יש עדיפות לשלוח התשובות מוקדם במייל כך זה יכנס בעוה"י לספר שיצא לאור בעתיד בל"ו. שאר עניני העלון לא שייכים לפקס או מייל או טלפון זה, אלא כמצויין במסגרת ע"ג העלון.

תשובות ניתן לשלוח עד ר"ח כסלו

תגובות אפשר לשלוח

עד יום ב' בערב

להרב אשר אנשיל שוורץ שליט"א רח"ת תכלת מרדכי 15/4 רמת בית שמש
לברורים בכל ענייני המערכת, בטל: 053-3166560

מייל: m0533166560@gmail.com

פקס: 077-4448278

מכתבים לצערכת

איך היה מותר לאברהם לשוחט את בנו הרי הקב"ה לא ציווה לשוחטו וספק נפשות להלל

מה שהקשתם קושיא נפלאה בשם מרן עטרת משה זצוק"ל על הא דאיתא במדרש רבה מואב ברישא אמר רבי אבא אמר לו אברהם אפרש לפניך את שיחתי, אתמול אמרת לי כי ביצחק יקרא לך זרע, וחזרת ואמרת קח נא את בנו, עכשיו אתה אומר לי אל תשלה ירך אל הנער, אמר לו הקב"ה ילא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה" תולדים ט"ז ליה כשאמרת לך קח, מוצא שפתי לא אשנה, לא אמרתי לך שחטוהו, אלא העלהו, אסקתיה אחתיה, דכיון שיש להפטר והעלהו שאין הכוונה שישחטו כמו שאמר הקב"ה שמעיקרא לכן נתנכון, אי"כ איך היה יכול אברהם אבינו להתלפת הפירוש על ההיחיה ממש, הרי הפיקוח נפש אפילו בספק נפשות אולינן להקל, וכיון שיש ב' פירושים צריך לנקוט הפירוש להקל, ואיך הוותר עלעלת לשוחטו, וע"ש מה שתיריך דברים נפלאים.

הגאון המפורסם רבי שמואל יצחק קהת גראס שליט"א

דומ"ץ מחזיקי הדת, אהבת תורה, הישר הטוב, בית הירואה דיישבת מיר, לשכת הפוסקים ביתר עילית, אוצר הפוסקים סוודאן, קנין תורה פסגות ירושלים (בדור) **נראה לתרץ בכמה אופנים א** { ע"פ מה שפירש שר"י את הפסוק קח נא ב' אמר הקב"ה לאברהם אבינו בבקשה מן עמול, לך ביו הגסיון וכו' מזה הבין אברהם כי אשה של שחונתה הוא לשוחט ודחשב לנסיון, אבל סתם העלעותו אין זה נסיון, **ב** כיון דאיתא במדרש שהשטן אפרש על מניני עיכובים לאברהם אבינו כשהלך לעקידה, מזה הבין אברהם אבינו כיון שיש כל כך הנגזרות מהשטן על כרחך שהכוונה הוא לשוחט, **ג** { ע"פ מה שכתב ר"ח אחר הדברים שהיה השטן אומר וכו' אמר הקב"ה אולי הייתי אומר לו זבח אותו לפני לא היה מעכב וע"ש דגם יצחק אמר אולי אמר לי הקב"ה זבח עמך לפני לא הייתי מעכב ותיקם אי"כ אמר לו הקב"ה והעלהו לעולה מזה הבין אברהם אבינו שהכוונה הוא לשוחטו ממש, אבל לפי האמת הקב"ה דייק ואמר רק והעלהו לעולה ולא לשוחטו, **ד** כיון דאמר ליה הקב"ה והעלהו לעולה ואם לא שחטוהו לא שייך לומר לעולה, דעולה כולו כליל, ואם הכוונה רק להעלותו ולא לשוחטו לא הויא ליה למימר לעולה אלא והעלהו לבד , וכיון שקב"ה אמר ליה לעולה מזה הבין אברהם אבינו לשוחטו, אבל לפי האמת הקב"ה אמר לעולה הכוונה שייכון כאילו מקריב עולה כמו שהיה במחשבת אברהם אבינו.

הגאון משה יצחק אברהם שליט"א רב הראש כולל המבד"ר בית הלל

נראה פשוט ולא יתכן לפרש והעלהו לעולה בכונה תחילה להעלותו על המזבח בלתי הקרבה בדוה לא יקרא שם עולה עליו כשמעלהו ע"ג המזבח במחשבה זו ולכן בע"כ הבין אברהם אבינו ע"ה דכותנו יתברך שישחטנו כדרך עולה הקרב, וכבונה זו שיקריבו העולה תחילה, וע"ז נתקיים והעלהו וחל עליו שם עולה זה וא צוהו השי"ת לא לשלוח לו די דבזה גופא שחשב אברהם אבינו להקריבו ממש נתקיים והעלהו לעולה גם בלי הקרבה.

הרב אברהם פסנודה שליט"א כולל בעלי בתים ירושלים

נראה להעיר, דבמנחת חינוך **ב** מצוה הבהיסקין ונבטחה תיר ס"ק ז' כתב חסד הדין עתה פרשת נבלת עתים נבולן עם חרף נפשו למות בתוכי שישת היטיון נהי וק דבידאי ליה להחיותו כי כן דין המצוה וכבחהו גוונא נאמר, והוא חסד הדין עתה פרשת נבלת עתים נבולן עם חרף נפשו למות בתוכי שישת היטיון נהי וק דבידאי ליה להחיותו דאן משפיריב במסמלה על סכנת נפשות הוא מדין מלחמה אבל המצוה נצטת דרתי ספרי סיקח נפש, ובמנחת חינוך סוכר הדיוטין תולק **א** לפי זה יש לומר בנינו דדי כיון דמצות והעלהו שם לעולה נאמרה באופן שדין המצוה הוא לקיימה בצורה של סכנת נפשות, לכן אין אומרים ספק נפשות להקל.

מדוע דווקא על המים התקמץ אברהם שיקחו רק מעט ולא בשאר דברים

מה שהקשתם בשם אחרונים על מה שכתוב בפרשת וירא יקח נא מעט מים והוצו רגליכם וגו' דיש להקשות מדוע דווקא על המים התקמץ אברהם שיקחו רק מעט ולא בשאר דברים, ותרצתם בארבע אופנים נפלאים.

הרב יוסף עגנון שליט"א מאס"י

נראה להעיר, דשמעתי ממורי ורבי כ"ק בינו בעצמו כקלויצנבורג זיעונוכ"י שבעת שאמרו מלאכי השרת תנה הודך על השמים אמר להם הקב"ה לא אתם כשירדתם צרץ אברהם אבינו אכלת בשר וחלב מדרש **ה** והנה ממואר בש"ע **ה** שאחך אכילת חלב ורועה לאכול בשר, אין קינוח בפי או לפשף פיו במים, והנה פת לא הביא שפירסה שרה נדה ומים לא היה להם, רק מעט מים לרחוץ רגליהם כמו שפירש רש"י ודווקא לא הביא הרבה מים כדי שעל ידי זה יזכו בניו לקבל התורה, וישתקו המלאכים.

הרה"ג יצחק מאיר גיינמאן שליט"א ר"מ ביישובת בני ישראל

נראה לומר, שמה שאבותינו הקדושים עשו היה הכל לדורות, והם ראו שיבא זמן שדורות מתמעטין והולכין, ואפילו הכי רצו להשיעף כוחות לשפלות הדור, שגם להם שיהיה מוראם, ודורות שלנו גם אין קשר לתורה, לכל זה המיין אברהם אבינו בשבילנו על ידי זה שהכי המים שמתו לתורה, שאין מים אלא תורה, לכן התקמץ על המים כדי לסלול דרך לתורה שהתורה היא בחינות ממוצאת אפ"כ"ו היא ביכולת להרחיץ רגלינו והרגילות לא טובים עם המעט תורה שיש לנו, ולא והוצו רגליכם והשקטו תחת עמך, ושקט היטב סביה וזכב את תורה.

הגאון גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א מח"ס "גם אני אהיה" ופרדס יוסף החיד"ש על המועדים

נראה עוד לתרץ שהנה מים רומז לטהרה, ורומז אברהם אבינו שטהרה מתחילים אפילו מעט, ואחר כך מוסיף והולך בטהרה, כמו שאמרו ר"ח י"ג א"א אדם מקדש עצמו מעט מלמטה, מקדשים אותו הרבה מעטלה.

הרה"ג אהרן שושביץ שליט"א בני ברק

נראה לצייין דבפירוש צידה לדרך על התורה כתב שיש מתרצים על דרך הלצה כי פסה היה ומים שלנו היה על כן היה צריך לקמוץ.

הרה"ג משה וייטמן שליט"א בארא פארק

נראה להעיר, דראיתי בספר שפת צדיק שתיריך שחז"ל דרשו כאן שצדיקים אומרים מעט ועושים הרבה (שאמר ואקחה פת לחם ולבטקו הביא חמאה וחלב) לכן אמר מעט מים, אבל הביא לפניהם הרבה, ע"ש שישב בעוד אופנים.

הבה"ח בתוך הליף ליפא דיטל נ"ו מבחירי ישיבה גדולה סטריט וויזניץ רמת גן ריזניץ חיפה

נראה לצייין דבמקור ברוך תירץ דכיון שאמרו חז"ל כבדהו וחסדהו, והיה אברהם חושד לאורחיו שהם ערביים המשתחוים לאבק שברגליהם, לכן נתן להם מים לרחוץ רגליהם, ולמנונו בזה כי הכבדהו צריך שיהיה בהרובה גדולה כמו שכחוש שלש אים קמח וכו' וחמאה וחלב ותנן לפניהם ג' לשונות בחרדל, מושעת ה"ח חסדהו צריך להיות במדיה מושעת לא להרבות בהו.

הבה"ח יעקב יוסף לייפער נ"ו מבחירי ישיבת טשעבין

לע"ז אפרש לומר הדתורה נמשלה למים כמ"ש הוי כל צמא לכו למים, הדתוה"ק נובעת תחילה מעט, אך לבסוף נעשה לזרם מים אדירים ומתגבר כמעין, ויהי" שנונה לזה.

האם יש אסור לצאת מארץ ישראל לצורך פרנסה

מה שדנתם האם יש איסור לצאת לחוץ לארץ לצורך פרנסה.

נראה לצייין שיראל קלחון שליט"א בארא פארק ר"מ ביישובת בני ברק

נראה לצייין לדברי הירושלמי **ה** פ"ג במתני' שיהב גדולה סטריט וויזניץ רמת גן ריזניץ חיפה ורצה לצאת לחוץ לארץ, ובקש ממנו לתב מציאה כדי שיכבדו אותו בחוץ לארץ אמר לו "למחר אני הולך אצל אבותיך, יהו אומרים לי נטייה אחת של המדה שהיתה לנו בארץ ישראל, התרתה לצאת לחוץ לארץ".

האם כשיורד גשמים חוקים מותר לעשות את החופה בתוך בנין

מה שדנתם בשם הפוסקים האם כשיורד גשמים חוקים בחוץ האם מותר לעשות החופה בתוך בנין.

הרה"ג ראובן דבידוביץ שליט"א ירושלים

מה שהבאתם בשם השדי חמד **ה** ח"ו מנחת חתן אות א' ע"פ 400 שלא רצה להיות מסדר קדושים בחופה שרצו לעשות בתוך בנין מחמת שחוקים וקור גדול, כשראיתי דבר זה בגליון הלכתי לבדוק בתוכו ובאמת ככה כתוב, אבל בסעודות שבת אצלי בבית כל הסעודה היה כמקוחה איך יכול להיות שהשדי חמד שריה ספרדי כל כך יחמיר ואמרת שבודאי יש איזה טעות וחסר איזה שירה בתוך השדי חמד.

הגאון דוד ליציטין שליט"א ראש כולל היכל התלמוד ת"א

נראה להעיר, דלפי הטעם שהבאתם בשם הרמ"א ח"ו מנחת חתן אות א' ע"פ 400 שלא רצה להיות מסדר קדושים בחופה שרצו לעשות בתוך בנין ככוכבי השמים, נראה להעיר דהרי כשיורדים גשמים אין רואים את הכוכבים, וכן כשמעונן נמי אין רואים אלא על כרחך כיון דהויא עראי זה לא הפסק, דאל"כ איך עושים תחת החופה הרי שמה נמי אין רואים דהבד אינו מחורר אלא כיון דהויא עראי שפיר דמי.

מדוע צריך לעשות חופה תחת כפת השמים

מה שחקרתם בטעם מדוע צריך לעשות חופה תחת כפת השמים. וכתבתם כמה טעמים.

הרה"ג משה יחיאל הכהן ראטה שליט"א ירושלים

נראה להוסיף עוד כמה טעמים, המהר"ם חג"ו כפ"ב וכו' לאברהם חשתי ע"מ ר"ב כתב כדי שהחתן יראה שחופה זו אינו אלא כרס לפי שעה כדי לקיים ישובו של עולם כי לא לתתו בראה. והגר"צ פונק בספרו הדורת קודש כתב שבא לרמז כי עתה הוא עובד את בית אביו, ומעתה ואילך אין לו לסמוך אלא על אבינו שבשמים. ובשו"ת שארית יעקב ח"א ע"פ ס"ו כתב עוד ששה טעמים **א** וכן שהבטבה בשמים מביא לידי יראה, וזאת כדי לאיים על החתן וכלה שישבו מדרסם מהיום ולהלאה, וכן על העדים שיהרהרו בתשובה **ב** { לרמז להם שיהיה שלום ואחווה ביניהם, ואז השכינה תתיה שריה ביניהם, ויהיה בורא שמים וארץ עמכם **ג** { לרמז לחתן כי הכלה היא מוכנת לו מבורא שמים וארץ **ד** { לרמז שהם באים בקשר נשואין כדי להקים זרע אשר הנשמה לקוחה ממעלה, והגוף מלמטה, והקב"ה מחבר ביניהם, **ה** { להזהירם שלא יבגדו זה בזה ולא זו בזה, והשמים והארץ הם עדות בדבר זה, ולכן מקיפים את החתן **ו** { פעמים **ג** נגד **ז** רקיעין, כלומר, שהקב"ה היושב ב'ו' רקיעין הוא עד בדבר **ו** { לרמז שאע"פ שהקב"ה הקפיד על אהבת איש לאשתו, אל יעלה בלבם לבטל אהבת הקב"ה והתורה, לכן עושים תחת השמים.

הרה"ג מתינתיו ישראל הדרוויטץ שליט"א לייקודו מחבר ספר "אצרות הים" על מסכת ברכות

נראה להעיר דבספר כל מי חיי הובא כשנשאומר"ו מסאטמר זצ"ל התחתן קרא לו אביו הקדושת יו"ט והסביר לו מדוע עושים החופה דוקא משחת כפת השמים. שיש קשר בין החופה לטובה, כמו שדורשים בגמ', וטובה צריכה להיות תחת כפת השמים משום שזה המון שאדם צריך להתחזק באמונה, צלא מדהימותא, ולדעת שאין לו בית ואין לו רכוש. זה הכל של טעמים **א** ולכן הסוכה נמצאת תחת השמים להחזיר שהכל מלמעלה. והסביר שאותו הדבר גם בחופה שהחתן חושב לעצמו, בטח אבא יעזור לי, בטח חמי יעזור לי, ובשכל זה, כדי להוציא את החתן מהמחשבות הללו וכדי להמחיש לו שיש לסמוך רק על הקב"ה, שהכל זה רק מלמעלה, כדי עושים את החופה דוקא תחת כפת השמים. ומיד אחרי השבע בברכות נפטר אביו הקדושת יו"ט, והבין את הרמז שרמז לו ביום חופתו.

מדוע הכל הכין אברהם בעצמו ואורחים ורק מים עשה ע"ש שלוח

מה שהקשתם בשם אחרונים על הא דאיתא בגמ' **ה** מצינו פ"ד ע"ב כל מה שעשה אברהם למאלכי השרת בעצמו עשה הקב"ה לבניו בעצמו, וכל מה שעשה אברהם ע"ש שלוח עשה הקב"ה לבניו ע"ש שלוח וכו' יקח נא מעט מים וחכית בצור ויצא ממנו מים ושתה העם ע"ש, והקשתם למה עשה אברהם מים ע"ש שלוח, הרי מצוה בו יותר משלוחו.

הרב יעקב ישראל מייזנער שליט"א לונדון

ואפשר לומר שאברהם חשב שדוקא הכנת סעודה לאורחים יש בזה מצות הכנסת אורחים, שהרי כשהולכי דרכים מומדים באמצע דרך אז קשה להם להכין סעודה, אבל מים אינו צריך הכנה כלל, וגם בקלות אפשר למצוא מים בהרבה מקומות, וב"כ חשב אברהם שאין במים כל"כ חשיבות ואפשר לתת להם ע"י שלוח, אבל הקב"ה הראה לבני ישראל שלפעמים אינו קל למצוא מים, שהרי כשהם היו במדבר לא היה להם מים אלא בדרך נס, וראו שאי אפשר להיות בלי מים, וכדי להראות החשיבות של מים והקושי למצואם, נתן הקב"ה מים לבשתי ישראל דוקא ע"ש שלוח, ומשה היה להכות על הצור כדי שיהיו להם מים, ולפ"ז גם אפשר ליישב מה שכתבנו שחשב אברהם התקמץ שיקחו רק מעט מים, משום שאברהם חשב שבקלות אפשר למצוא מים, ולא היה צורך שיקחו הרבה מים, שהרי כשימשיכו בדרך ויצריכו מים מים ימצא.

הרה"ג נפתלי ססר שליט"א מאס"י

מה שהבאתם מהגרי"ו מבירסיק דריחצת רגלים כיון שלא היתה למען האורחים אלא כדי שלא להכניס ע"ז לביתו, לכן עשאו ע"י שלוח, משא"כ שאר כל הדברים עשאו בעצמו, והקשה דלפ"ז מדוע נבטע אברהם אבינו על זה במידה כנגד מידה שהקב"ה נתן לבניו ע"י שלוח, לענ"ד יש לומר דנהה ברמב"ן ז"ל **ה** **ג** נא מבורא שאמר אברהם יוקח נא מעט מים כיון שהכיר בהם שהם עובדי אורח ואין חפצם ללון שם, לכן לא ביקש מהם רק לרחוץ רגלים מעט מפני החום, לתת מים קרים על פשע עיפה, וישענו תחת העץ לרוח הים לא יבואו באהל ובמשכן, עיי"ש, והו דלא כמ"ש ר' ינאי ברבי ישמעאל במ"פ פ"ו **ב** שהוא כדי שלא להכניס ע"י לביתו, ולפ"ז **ה** **ל** דמדרשיים חלוקים הם דאם נאמר דמעט מים היה אכן כדי שלא להכניס ע"ז לביתו, אכן לא נענש ע"ז כיון שזה לא היה למען האורחים, והא דאמר רב יהודה אמר רב שם שנענש ע"ז שהקב"ה נתן לבניו ע"י שלוח, הוא רק אם נאמר כדברי הרמב"ן שהביא מים לתת מים קרים על פשע עיפה.

הבה"ח הבהור זאב פדר נ"ו מבחירי ישיבה גדולה סטריט וויזניץ חיפה

נראה להעיר, דבחתם סופר תירץ באופן נפלא, והוא, דאביעאי לן בגמ' **ה** פ"ג השוכר את הפועל לשבור חביתו של בן טעך אי שכרו אסור משום דרועה בקיומו של יין נסך, או למעוטי תיפלה שפיר דמי, וקיי"ל תבוא עליו ברכה, והנה היה טעם אע"ה בהיות כי חפץ לבו בנדיבות מאוד כמ"ש הרמב"ן ז"ל, אי"כ רוצה בקיומו דאבק שברגליו עד שירוחץ על ידו שיהי' הוא וזכה בעצמו, אכן זה ה"ו רוצה לדבור ע"ה ע"ז דכעבריים נדמו לו ולא היה ס"ל דלמעוטי תיפלה שפיר דמי האסור לו, לכן יוקח ע"י שלוח ואין שלוח אפרו ופטריו המשתלה, ומ"מ השליח נמי לא חייב שהרי אין שלוח רוצה בקיומו שיאנו רוצה בנדיבות ההוא, וגם אינו כפועל אשר לא בשכרו על השבירה של יין, אבל זה השליח הוא כאנשי בית אברהם אם יעשה דבר זה או לאו.

גליון זה נודב ע"י ידידיו
הרב **דוד פינק** שליט"א בית שמש
לרגל שמחת החלאקה לבנו כמו **אליהו** נ"ו
וברכת מזל טוב לאביו ידידיו
הגאון **אריה פינק** שליט"א
דומ"ץ קהילת בעלזא בית שמש וראש כולל בעלזא
ולחמיו הרב **שמעון פרסטר** שליט"א ירושלים
הא רעוא שבוכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת
מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידיו
הרה"ג רבי **אברהם יוסף פרסטר** שליט"א
מורני כולל בעלזא בית שמש ור"מ בביהמ"ד ברגסאז בית שמש
לרגל שמחת הולדת בתו במ"ט
וברכת מזל טוב לאביו
ידידיו הרה"ג **אהרן** שליט"א
מגדולי עסקים בהשכנת שלום
יהא רעוא שבוכות זיכוי רבבות ירוה נחת
מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידיו
הרה"ג **יוחאל שר** שליט"א
קריית הבעש"ט פתח תקוה - מנהל רוחני ת"ת אצנז בני ברק
לרגל שמחת הרב מצוה לבנו חביבו
הניקן וחכים מר **מנחם מענדל ליפא** נ"ו
וברכת מזל טוב לחמיו שר החסד והמעש
הרב **אפרים רייך** שליט"א
יהא רעוא שבוכות זיכוי רבבות ירוה נחת
מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידיו
הרב **אריה לייב קאפ** שליט"א
בית שמש
לעילוי נשמת זקנו
הרב **נתנאל צבי וקס** בן הרב **מאיר** ז"ל
נלב"ע כ"א חשוון ת.נ.צ.ב.ה.

גליון זה נודב ע"י ידידיו
הרב **מאיר אברהם קליין** שליט"א
בית שמש
לרגל שמחת נשואי בתו במ"ט
עוב"ג הבה"ח המופלג בתור"ש **אברהם אליעזר ארנפלד** נ"ו
בנו של הרב **ישראל ארנפלד** שליט"א בני ברק
וברכת מזל טוב לסבא ידידו הרב החסיד **מנחם קליין** שליט"א
יהא רעוא שבוכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת
מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה

גליון זה נודב ע"י ידידיו
הרב **מאיר רוטנר** שליט"א בית שמש
לרגל שמחת הרב מצוה
לבנו הניקן וחכים
כמו **שמעון דוד** נ"ו
יהא רעוא שבוכות זיכוי רבבות יזכה לרוות נחת
מכל יוצאי חלציו ויצליח בכל אשר יפנה